

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 29 sierpnia 2011 r. — F. P. Jeltens, M. A. Peeters, J. G. J. Arnold przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-443/11)

(2011/C 355/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: F.P. Jeltens, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle rozporządzenia nr 883/2004 ⁽¹⁾ obowiązuje nadal uzupełniająca treść wydanego w okresie obowiązywania rozporządzenia nr 1408/71 ⁽²⁾ wyroku w sprawie Miethe ⁽³⁾, mianowicie przysługujące atypowym pracownikom przygranicznym prawo wyboru państwa członkowskiego, w którym zgłaszają się do dyspozycji służb zatrudnienia i z którego otrzymują w związku z tym świadczenie z tytułu bezrobocia, ponieważ ich szanse na ponowne podjęcie pracy są największe w państwie członkowskim, które wybiorą? Czy też art. 65 rozporządzenia nr 883/2004, traktowany jako całość, gwarantuje w dostatecznym stopniu, że całkowicie bezrobotni pracownicy przygraniczni otrzymują świadczenia na warunkach, które z punktu widzenia poszukiwania przez nich pracy są najkorzystniejsze i wyrok w sprawie Miethe utracił swój dodatkowy walor?
- 2) Czy prawo Unii, w tym przypadku art. 45 TFUE lub art. 7 ust. 2 rozporządzenia 1612/68 ⁽⁴⁾, stoją na przeszkodzie decyzji państwa członkowskiego odmawiającej całkowicie bezrobotnemu pracownikowi migrującemu (przygranicznemu) — który był w tym państwie ostatnio zatrudniony i co do którego, biorąc pod uwagę istniejące więzi społeczne i rodzinne, można przyjąć, że to w tym państwie ma najlepsze szanse na ponowne podjęcie pracy — świadczenia z tytułu bezrobocia na podstawie przepisów prawnych tego państwa tylko dlatego, że zamieszkuje on w innym państwie członkowskim?
- 3) Jak, przy uwzględnieniu art. 87 ust. 8 rozporządzenia nr 883/2004, art. 17 Karty praw podstawowych oraz zasady pewności prawa, brzmi odpowiedź na powyżej sformułowane pytanie, jeżeli takiemu pracownikowi już przed wejściem w życie rozporządzenia nr 883/2004 zostało przyznane świadczenie z tytułu bezrobocia na podstawie prawa byłego państwa miejsca zatrudnienia i maksymalny okres poboru oraz termin odnowienia prawa do świadczenia jeszcze w tym momencie nie upłynęły (a wypłata świadczenia została wstrzymana, ponieważ bezrobotny podjął nowe zatrudnienie)?
- 4) Czy odpowiedź na pytanie drugie uzyskują inną treść, gdy danemu bezrobotnemu pracownikowi przygranicznemu

zapewniono, że może wystąpić z wnioskiem o odnowienie swojego prawa do świadczenia w przypadku, gdyby po podjęciu nowego zatrudnienia znów stał się bezrobotny i odnośne informacje okazały się, na skutek niejasności w praktyce wykonawczej, nieprawidłowe lub niejednoznaczne?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)
- ⁽³⁾ Wyrok z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie C-1/85, Rec. s. 1837
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 6 września 2011 r. — L przeciwko M

(Sprawa C-463/11)

(2011/C 355/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L

Strona pozwana: M

Pytanie prejudycjalne

Czy państwo członkowskie przekracza zakres swojego uznania przyznanego w art. 3 ust. 4 i 5 dyrektywy [2001/42/WE] ⁽¹⁾, jeśli w odniesieniu do planów zagospodarowania gminy, które określają sposób użytkowania niewielkich obszarów na poziomie lokalnym oraz ustanawiają ramy dla wydawania zezwoleń na przedsięwzięcia w przyszłości, ale nie są objęte art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE, poprzez ustanowienie szczególnego rodzaju planu zagospodarowania, charakteryzującego się progiem wielkości powierzchni oraz wymogiem jakościowym, przewiduje z uwzględnieniem odpowiednich kryteriów załącznika II do dyrektywy, że przy sporządzaniu takiego planu zagospodarowania nie uwzględnia się obowiązujących w innym przypadku przepisów proceduralnych dotyczących oceny wpływu na środowisko, a z drugiej strony stanowi, że naruszenie tych przepisów proceduralnych, polegające na dokonaniu nieprawidłowej oceny wymogu jakościowego przez gminę, nie ma wpływu na prawną skuteczność planu zagospodarowania tego szczególnego rodzaju?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30).